

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3434/2024. (XI. 28.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.076/2023/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Katona György Ügyvédi Iroda által képviselt indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók a Kúria Pfv.II.20.076/2023/11. számú ítélete ellen – a Fővárosi Ítéletőltábla 6.Pf.20.590/2022/6. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 71.P.20.957/2022/7. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztettek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2024. január 19-én, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók az Alkotmánybíróság főtítkára felhívására 2024. április 23-án az alkotmányjogi panaszt kiegészítették és egységes szerkezetbe foglalták. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XII. cikkével, XIII. cikkével, XXIV. cikkével és XXVIII. cikkével, valamint 25. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (szerződés hatálytalanságának megállapítása) tárgya egy budapesti ingatlanok adásvételéről szóló szerződéseket módosító, és e jogviszonyokat újra rendező megállapodás jogi minősítésével és tartalmának az értelmezésével kapcsolatos jogvita volt.
- [3] A rendelkezésre álló iratok és az ügyben hozott bírói döntések alapján megállapítható tényállás szerint Budapest Főváros VII. kerület Erzsébetváros Önkormányzata (a továbbiakban: felperes) 2003. december 22-én adásvételi szerződésekkel több Budapest, VII. kerület Király utcai ingatlant értékesített az egyik indítványozónak, aki az alapügy I. rendű alperese. Később a felperes képviselő-testülete a 22/2008. (I. 18.) számú határozatával a szerződésektől elállt, mert az ingatlanok bérlőivel az erre nyitva álló meghosszabbított határidőig sem tudott megállapodni az ingatlanok kiürítéséről. Az elállás érvénytelenségének megállapítása iránt az I. rendű alperes indítványozó pert indított, de a bíróság a keresetét – a megállapítási kereset előterjesztésének törvényi feltételei hiányában – jogerősen elutasította. A felperes 2005. március 24-én egy másik Budapest, VII. kerület Király utcai ingatlan értékesítéséről is előszerződést kötött a másik indítványozóval – aki az alapügy II. rendű alperese –, de ez alapján a felek adásvételi szerződést nem kötöttek. A felperes képviselő-testülete a 200/2019. (V. 29.) számú határozatával jóváhagyta az adásvételi szerződések módosításáról, valamint az előszerződés és azokkal összefüggő más jogviszonyok rendezéséről szóló – az indítványozókkal kötött – megállapodást, amelyet 2019. július 23-án „Ingatlan adásvételi szerződést módosító megállapodás és egyezségi megállapodás” elnevezéssel, 11060/Ü/1156/2019/2. számon közjegyzői okiratba foglaltak (a továbbiakban: Megállapodás).
- [4] A Megállapodásban – egyebek mellett – arról rendelkeztek a felek, hogy a felperes az ingatlanok átruházásának jóváhagyása iránt szabályszerű kérelmet terjeszt elő a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kövtv.) 44. § (1) bekezdése alapján az illetékes miniszter felé. A felperes vállalta továbbá az örökségvédelmi szerv nyilatkozatának a beszerzését is a Magyar Államot megillető elővásárlási jog gyakorlását, valamint Budapest Főváros Önkormányzata nyilatkozatának a beszerzését az őt megillető elővásárlási jog gyakorlását illetően; továbbá vállalta az ingatlanokon fennálló bérleti jogviszonyok megállapodásokkal történő megszüntetését. A szerződésekkel és az előszerződéssel érintett ingatlanokat a felek oszthatatlan szolgáltatásnak és dologösszességnek minősítették, amelyek csak együttesen képezhetik tranzakció tárgyát. A Miniszterelnökséget vezető miniszter azonban 2019. december 4-én nem adta jóváhagyását az egyik érintett ingatlan értékesítéséhez. A felperes képviselő-testülete ezt követően a 200/2019. (V. 29.) számú határozatát 2020. október 21-én hatályon kívül helyezte. Az I. rendű alperes ezt követően ismételt kérelmet terjesztett elő a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, aki 2021. augusztus 31-én az érintett ingatlan értékesítéséhez immár jóváhagyását adta. E nyilatkozat jogszerűsége tárgyában a felperes pert indított, amely perben a Főváros Törvényszék

a nyilatkozatot megsemmisítette, és a minisztert új eljárás lefolytatására kötelezte. Az I. rendű alperes időközben kötbér és járulékaik behajtása céljából végrehajtás elrendelését is kérte, a felperes pedig feljelentést tett különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntett elkövetésének gyanúja miatt.

- [5] A felperes bírósághoz fordult, és keresetben kérte – egyebek mellett – a Megállapodás hatálytalanságának megállapítását. Különösen a Miniszterelnökséget vezető miniszter 2019. december 4-ei jóváhagyást megtagadó döntésére hivatkozott, amelyet az indítványozók nem támadtak meg. A felperes további kereseti kérelemként a Megállapodás semmisségére, lehetetlenné válás miatti megszűnésére és részleges érvénytelenségére is hivatkozott, továbbá kérte a Megállapodásban kikötött kötbér összegének mérséklését. Az indítványozók viszontkeresettel éltek, és kérték a felperes azon nyilatkozatának ítélettel való pótlását, miszerint ő feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adja ahhoz, hogy az ingatlanokon fennálló tulajdoni illetőségét az ingatlan-nyilvántartást vezető hatóság törölje, és az I. rendű alperes 1/1 arányú tulajdonjogát bejegyezze.
- [6] 2.1. A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 30-án kelt, 71.P.20.957/2022/7. számú ítéletével a felperes keresetét és az indítványozók viszontkeresetét elutasította.
- [7] Az elsőfokú ítélet indokolásának fontosabb megállapításai szerint a felperes elállása az adásvételi szerződések-től nem volt jogszerű, így az adásvételi szerződések nem szűntek meg. A Megállapodás így nem minősül új szerződés megkötésének, csak a már meglévő adásvételi szerződések módosításának. Mivel az adásvételi szerződések a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) hatálybalépésekor már fennálló kötelek voltak, ezekre és a Megállapodásra is – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 50. § (1) bekezdésére figyelemmel – a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) rendelkezéseit kellett alkalmazni. A régi Ptk. 215. §-a és a Kövtv. 44. § (1) és (3) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Megállapodás (ideértve az azt biztosító mellékkötelezettségeket, kötbérkikötést is) nem jött létre. A bíróság ezért a felperes kereseti kérelmeit elutasította, és elutasította az indítványozók viszontkeresetét is, mert a létre nem jött Megállapodásra nem lehet a tulajdonjog bejegyzéséhez való hozzájárulás iránti igényt alapítani; ahogyan az adásvételi szerződésekre sem, mert azok alapján a vételárat az indítványozók nem fizették meg (mivel a bérlői jogviszonyok megszüntetését a felperes nem igazolta).
- [8] 2.2. Az elsőfokú ítélet ellen mind a felperes, mind az indítványozók fellebbeztek, a fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla pedig a 2022. november 2-án kelt, 6.Pf.20.590/2022/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és megállapította, hogy a Megállapodás semmis.
- [9] A felperes fellebbezését részben megalapozottnak találva az ítéltábla rámutatott, hogy a Megállapodás – annak tartalma, szóhasználata és az adásvételi szerződésekhez való viszonya, a szerződések egybevetése alapján – új szerződést hozott létre a felek között, míg a korábbi adásvételi szerződéseket a felek közös megegyezéssel, kifejezetten erre vonatkozó külön rendelkezés nélkül is felbontották. A Megállapodásra ezért, a Ptké. 1. §-a értelmében, a Ptk. szabályai irányadók. A Megállapodás a miniszteri jóváhagyás hiányában – a Kövtv. 44. § (2) bekezdése, a Ptk. 6:108. § (2) bekezdése, 6:118. §-a, 6:63. § (1) bekezdése és 6:114. § (1) bekezdése alapján – egészen érvénytelen. Semmis továbbá a Megállapodás azért is, mert a felperes versenyeztetés nélkül kötött a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvényben meghatározott értékhatár feletti értékű, önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést. Mivel érvénytelen szerződésre jogosultságot alapítani és teljesítést követelni nem lehet [Ptk. 6:108. § (1) bekezdés], ezért az indítványozóknak nem volt beszámítható kötbér követelése, és jognyilatkozat pótlását sem kérhették.
- [10] 2.3. Az indítványozók az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amely alapján eljárva a Kúria a 2023. október 3-án kelt, Pfv.II.20.076/2023/11. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [11] A Kúria döntése indokolásában hangsúlyozta, hogy a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, mivel a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, nem egyfajta „harmadfokú” eljárás. Az indítványozók felülvizsgálati kérelme két tekintetben volt érdemben elbírálható.
- [12] Elsőként azt a kifogást vizsgálta a Kúria, miszerint a másodfokú bíróság tévesen állapította volna meg, hogy a Megállapodás a felek között új szerződésnek minősül, amely felváltotta a korábbi adásvételi szerződéseket. A Kúria a régi Ptk. 200. § (1) bekezdése és 205. § (1)–(2) bekezdései alapján rámutatott, hogy a szerződés tartalmi szabadsága a jelen ügyben nem sérült, a felek egyetértettek abban, hogy a Megállapodásban rögzített tartalommal kívántak szerződni. A jogvita tárgya nem a szerződés létrejötte volt, vagy az, hogy valamely fontos kérdésben a felek ne állapodtak volna meg, hanem az, hogy a megtett szerződéses nyilatkozatuk hogyan értelmezen-

dő. Erre a régi Ptk. 207. § (1) bekezdése ad iránymutatást, ezt az anyagi jogszabályhelyet azonban az indítványozók nem tüntették fel a felülvizsgálati kérelmükben, ezért a Kúria a szerződéses nyilatkozat mikénti értelmezését nem vizsgálhatta. Megalapozatlan a Kúria szerint az indítványozók azon érvelése, hogy a Megállapodás azért nem minősül új szerződésnek, mert a korábbi adásvételi szerződéseket nem bontották fel, nem szüntették meg. A Kúria szerint a felek akaratnyilatkozatából és a szerződés tartalmából az előzményi szerződések *expressis verbis* felbontása nélkül is egyértelműen megállapítható, hogy a Megállapodás arra irányult, hogy újra rendezze valamennyi korábbi érintett Budapest, VII. kerület Király utcai ingatlan jogi helyzetét. A Kúria a Megállapodás teljes érvénytelenségét illetően a jogerős ítélettel egyetértett; ebből pedig az is következik, hogy „a felek jogviszonyában az előzményi szerződések és előszerződés érvényesen létrejött szerződésnek tekintendők [...]” (Kúria ítéletének indokolása, [57] bekezdés).

- [13] Másodikként azt vizsgálta a Kúria, hogy a régi Ptk. 295. §-a és 296. § (1) bekezdése alapján lehetőség van-e az indítványozók viszontkeresetének helyt adó határozat meghozatalára. Mivel azonban a Megállapodás érvénytelen, az e jogszabályhelyek megsértésére való hivatkozás alaptalan; érvénytelen szerződés követelést és jogsultságot nem keletkeztet.
- [14] 3. Az indítványozók a Kúria Pfv.II.20.076/2023/11. számú ítélete ellen az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő 2024. január 19-én, a Fővárosi Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók az Alkotmánybíróság főtítkára felhívására 2024. április 23-án az alkotmányjogi panaszt kiegészítették és egységes szerkezetbe foglalták. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XII. cikkével, XIII. cikkével, XXIV. cikkével és XXVIII. cikkével, valamint 25. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek. Az indítványozók kérték azt is, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség fennállását, és „fogalmazzon meg alkotmányos követelményeket” is. Utaltak továbbá arra is, hogy az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján az „Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja”.
- [15] 3.1. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog az indítványozók szerint amiatt sérült, mert „a polgári jog vonatkozó normái szerint” bejegyezték volna a tulajdonjogukat a jogvitával érintett Budapest, VII. kerület Király utcai ingatlanokra, ezt azonban „diszfunkcionális közjogi eszközök” – a műemlékvédelemért felelős miniszter hozzájárulásának megtagadása, majd a képviselő-testület elállása – megakadályozták. Ezekre nem is lett volna szükség, ha a bíróságok „önkéntesen” nem értelmezik a Megállapodást új szerződésnek. Az indítványozók hivatkoznak az Alkotmánybíróság azon gyakorlatára, amely szerint a tulajdonhoz való jog a már megszerzett tulajdont és a tulajdoni várományokat védi, és arra utalnak, hogy nekik a Budapest, VII. kerület Király utcai ingatlanokra tulajdoni várományuk van; hiszen „a Polgári Törvénykönyv értelmében a vételárat kifizető (mint egyoldalú aktust teljesítő) személy már más további aktus, további kötelezettség teljesítése nélkül automatikusan tulajdonossá válik”.
- [16] 3.2. Az indítványozók Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltóságát, és ebből fakadó általános cselekvési szabadságát az sérti, hogy a támadott ítélet „felülírja a polgári jog hagyományos kategóriát, ezáltal kilép a civiljog keretei közül”.
- [17] 3.3. A vállalkozás szabadságának [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés] sérelme kapcsán az indítványozók azt kifogásolták, hogy a Kúria döntése miatt nem folytathatnak vállalkozói tevékenységet, az érintett épületek üresen állnak, miközben ők ott már régen értékteremtő munkát folytathatnának.
- [18] Az indítványozók szerint sérül továbbá a munkavállalók Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerinti munkához való joga is, „mert a pervesztesség a gazdasági társaság megszűnését vonja maga után, ennek folytán pedig elvesztik állásukat.”
- [19] 3.4. Az Alaptörvény M) cikkéből levezetett szerződési szabadságot amiatt sérti – a panaszban foglaltak szerint – a Kúria ítélete, mert a Megállapodást új szerződésnek minősítette, ezzel pedig „teljesen más jogi környezetbe helyezi a jogviszonyt és a feleket.” A felek ugyanis a kezdetektől a régi Ptk.-t tekintették rájuk irányadó jogszabálynak, és ehhez igazították a cselekményeiket. A panaszban foglaltak szerint a Megállapodás új szerződésnek minősítése ellentétes a felek akaratával; ez sérti a szerződés módosításához való jogot, amely a szerződési szabadság részét képezi. Az indítványozók „valós akaratának megfelelő cselekvéseit az állami szervek nem engedték érvényesülni”, amikor a bíróság a Megállapodást „felettük átnyúlva” új szerződésnek minősítette. Sérelmez-

ték az indítványozók azt is, hogy a felperes képviselő-testülete a fent említett 200/2019. (V. 29.) számú határozatát hatályon kívül helyezte.

- [20] 3.5. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogok sérelmeként az indítvány azt hozza fel, hogy a Kúria jogértelmezése nem fér bele a jogértelmezés alkotmányos kereteibe, illetve hogy a jogorvoslat nem volt hatékony, kiüresedett (mivel az indítványozók nem hivatkoztak a régi Ptk. szerződésértelmezésre vonatkozó szabályaira, mint megsértett rendelkezésekre). Ez az állapot az indítvány szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabályt, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatát, és az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJE) 13. Cikkét is sérti.
- [21] 3.6. Utal rá az alkotmányjogi panasz, hogy sérült az ügyben az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése és 25. cikk (1) bekezdése is, mert „a Kúria a felülvizsgálati ítéletével oly mértékben tért el az irányadó jogszabályoktól, hogy gyakorlatilag a jogalkalmazó helyett jogalkotó pozícióba került.” Ennek okaként is azt jelölte meg a panasz, hogy a Kúria a Megállapodást új szerződésnek minősítette.
- [22] Végezetül az indítványozók az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) pontja alapján azt is kezdeményezték, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [23] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [24] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [25] 5. Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozók alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük – mivel az alapeljárásban alperesek voltak – fennáll. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése kapcsán azonban az indítványozók a munkavállalók alapjogainak a sérelmét is állították, de ők sem az alapeljárásnak, sem az alkotmányjogi panasz-eljárásnak nem voltak részesei, ezért az ő nevükben előterjesztett panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, és nem vizsgálható. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkoztak – megjelölve az Alaptörvény II. cikkét, XII. cikkét, XIII. cikkét, XXIV. cikkét és XXVIII. cikkét –, továbbá a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.
- [26] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek csak részben tesz eleget. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a támadott döntés miatt nem folytathatnak az indítványozók vállalkozási tevékenységet; a XIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy „diszfunkcionális közjogi eszközökkel” lehetetlenítették el az indítványozók tulajdonszerzését; a szerződési szabadság kapcsán azt, hogy a Megállapodást a bíróság új szerződésnek minősítette; a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései kapcsán azt, hogy a Kúria jogértelmezése nem fér bele a jogértelmezés alkotmányos kereteibe]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Kúria Pfv.II.20.076/2023/11. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [C) cikk (1) bekezdés, II. cikk, XII. cikk, XIII. cikk, XXIV. cikk, XXVIII. cikk, 25. cikk (1) bekezdés]; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.
- [27] Nem tesz eleget azonban az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, vagyis annak a kritériumnak, hogy az indítványnak – a határozott kérelem részeként – tartalmaznia kell megfelelő indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

- [28] 6.1. Az Alkotmánybíróság elöljáróban megjegyzi, hogy az indítvány mindössze utalt az Abtv. 28. § (1) bekezdése kapcsán arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panasz eljárás keretében lefolytatható jogszabály alaptörvény-ellenességének a vizsgálata is; ám az Abtv. 26. § (1) vagy (2) bekezdése szerinti panasz elemet nem tartalmazott, alaptörvény-ellenesnek tekintett jogszabályi rendelkezést nem jelölt meg, határozott kérelmet jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének a vizsgálatára nem adott elő.
- [29] Rögzíti az Alkotmánybíróság azt is, hogy az Alaptörvény XXIV. cikkét – továbbá egy helyen az I. és a X. cikket – az indítványozók csak felsorolták, mint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, de azokhoz semmilyen indokolást nem fűztek; illetve a szerződés hatálytalanságának megállapítására irányuló perben hatósági eljárás nem is volt, és a tudományos kutatás, művészeti alkotás, tanulás és tanítás szabadságának érintettsége sem merült fel, ezért az indítvány ezen részei nem vizsgálhatók.
- [30] Az Alaptörvény II. cikkére hivatkozó indítványi elem kapcsán az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „irányadó gyakorlata értelmében a jogi személynek nincs emberi méltósága (az emberi méltóság alapjogából eredő, a természetes személyeket megillető általános cselekvési szabadsága), ezért a vizsgált esetben a jogi személy-indítványozó nem hivatkozhat az emberi méltóság sérelmére” {3001/2013. (I. 15.) AB végzés, Indokolás [6]}. Ezért ez az indítványi elem sem vizsgálható.
- [31] Az indítványozók azon felvetése kapcsán, miszerint a támadott bírói döntés sérti az EJEE 13. Cikkét, rámutat az Alkotmánybíróság, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja; a bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára az Alaptörvény 24. cikke és az Abtv. alapján nincs hatásköre {hasonlóan: 3533/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [19]; 3215/2023. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [32] Az indítványozók az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése és 25. cikk (1) bekezdése sérelmét is említették. E rendelkezések a hatalommegosztás elvét, valamint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységét szabályozzák, vagyis nem minősülnek olyan, az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában írt Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható lenne. A panasz ezért ezen részeiben sem vizsgálható.
- [33] 6.2. Az indítvány egyéb részei – a XII. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése, az M) cikkből levezetett szerződési szabadság, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései vonatkozásában – nem tartalmaznak megfelelő indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [34] Az alkotmányjogi panasz releváns és értékelhető alkotmányjogi érvelés nélkül, általánosságban fogalmaz meg olyan alá nem támasztott állításokat, hogy „a tulajdonjogot a polgári jog vonatkozó normái szerint bejegyezték volna az ingatlan-nyilvántartásba”, „a tulajdonszerzést visszaélésszerű, közjogi eszközökkel ellehetetlenítették”, „a bírói döntés minden összetevőjében aggályos”, „a bíróságok ignorálták [a tulajdonhoz való jog] garanciáját jelentő jogszabályokat”, vagy hogy „a bíróság nem egyik vagy másik törvényi normát sértette így meg, hanem a bírói döntéssel az érintett alapjogokat összességükben”. Az alkotmányjogi panasz ugyan beidézte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és az Alkotmánybíróság néhány határozatát, de ezeket nem hozta összefüggésbe a kritizált bírósági ítélettel, érdemben vizsgálható módon nem fejtette ki, hogy az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét mi okozza {hasonlóan: 3164/2024. (V. 10.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [35] A benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott, és az indítványozók által rájuk nézve kedvezőtlennek tartott bírósági döntések – tényállás-megállapítással, az alkalmazandó jogszabályok kiválasztásával, valamint a felek szerződéseinek értelmezésével kapcsolatos – tartalmi, és nem alkotmányossági kritikája. „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján azonban az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, így a tényállás feltárása, a bizonyítási eljárás, azaz a bizonyítási eszközök körének megállapítása, és az ezekből nyert bizonyítékok értékelése nem tartozik az alkotmánybírósági eljárás körébe. Az Alkotmánybíróságnak kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és kiküszöbölje az azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet” {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3066/2019. (III. 29.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [36] Mivel érdemi vizsgálatot lehetővé tevő alkotmányjogi érvelést az alkotmányjogi panasz nem adott elő, mindössze a támadott kúriai ítélet megállapításait vitatta, ezért nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, vagyis nem alkalmas az Alkotmánybíróság általi befogadásra.
- [37] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltakra, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

- [38] 8. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az indítványozók azon kéréséről, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, nem kellett döntenie {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]; 3117/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2024. november 5.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Cziné Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/267/2024.

